časopis mladých ľudí
zo ZPMP v SR
a ich priateľov
1–2/2026

TO SME MY

To sme my 1-2/2026 Ročník vydania: 27 • občasník • Rok vydania: 2026 • Vydalo: ZPMP v SR, r. s. p., Alstrova 6073/153, 831 06 Bratislava • IČO: 00683191, tel.: 0905 709 557, e-mail: zpmpvsr@zpmpvsr.sk • Dátum vydania: 23. 10. 2026 • Redakčná rada: Gregoreková Lotta, Horanič Marián, Jarolínová Martina, Mišová Iveta • Na príprave čísla spolupracovali: Dycha Martin, Fabián Filip, Gabrielli Katarína, Grošmid Tomáš, Horniaková Sofia, Horváthová Mária, Jariabková Michala, Kapko Peter, Kinclová Michaela, Kolenič Ján, Konečná Zuzana, Komarová Pavlína, Košíková Laura, Kováč Ján, Krkošková Katarína, Launerová Soňa, Neumann Richard, Pokryvková Lucia, Popelka Martin, Procházka Janko, Rakovský Lukáš, Rakovský Richard, Ťažárová Lucia, Vladár Róbert, Vitálošová Andrea, Vlčková Dorota • Grafický dizajn: Zuzana Chmelová • Tlač: Polygrafické centrum, www.polygrafcentrum.sk, Jazyková korektúra: Martina Jarolínová. Registrované MK SR č. 2742/08.6073/ Podávanie novinových zásielok povolené RP Bratislava č. j. 1591/96 – P z 10. 4. 1996 ISSN 1338-81

OBSAH

strana 1	Editoriál
	Reportáže:
strana 2 – 7	Deň krivých zrkadiel
strana 8 – 13	Tanečné sústredenie TK Danube Bratislava
strana 14 – 21	Letný pobyt sebaobhajcov
	Rozhovory:
strana 22 – 27	Hudba, ktorá spája: Rozhovor so združením VOTUM
	Predstavujeme sa:
strana 28 – 31	Sebaobhajca Lukáš Rakovský
	Zaujímavosti z domova:
strana 32 – 33	Po Slovensku s Tomášom – výlet do Bardejova
	Zaujímavosti zo sveta:
strana 34 – 36	Zapojili sme sa do projektu It is a match!

EDITORIÁL

Milé čitateľky a čitatelia,

leto sa pomaly končí a jeseň už klope na dvere.
Ešte na chvíľu sa však môžeme vrátiť k letným dňom
a spomienkam, ktoré nám zostali.

V novom čísle časopisu To sme my vás čakajú výlety,
spoločné zážitky, hudba, tanec aj zaujímavé príbehy.

Spolu si pripomenieme Deň krivých zrkadiel a pozrieme sa,
ako vyzeral tohtoročný letný pobyt sebaobhajcov.

Tomáš nás vezme na výlet do Bardejova a nahliadneme
aj na tanečné sústredenie TK Danube Bratislava.

Hudba nás zavedie k Združeniu VOTUM.
V rozhovore sa dozviete, čo pre jeho členov hudba
znamená a ako dokáže spájať ľudí.

Predstavíme vám aj sebaobhajcu Lukáša, ktorý
vám prezradí viac o sebe a svojej práci.

V rubrike Zaujímavosti zo sveta sa pozrieme
na projekt It is a Match!, ktorého súčasťou sme aj my.
Dozviete sa viac o tom, čím naši sebaobhajcovia
strávili posledné mesiace.

Veríme, že si aj tentoraz nájdete v časopise niečo,
čo vás zaujme.

Prajeme vám príjemné čítanie a ešte veľa pekných dní.

MINISTERSTVO KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR.

DEŇ KRIVÝCH ZRKADIEL

Slnko, hudba a park plný ľudí. Aj takto vyzeral 15. jún v Sade Janka Kráľa, kde sa konal už 21. ročník Dňa krivých zrkadiel.

Deň krivých zrkadiel je špeciálny deň venovaný všetkým ľuďom s mentálnym znevýhodnením. Je plný radosti, zábavy a milých stretnutí. Nechýba na ňom hudba, tanec ani príhovory. A inak to nebolo ani tento rok.

Program bol naozaj pestrý. Z pódia sa nám prihováralo veľa vzácnych hostí. Rozprávali sa spolu o dôležitej téme – o osamelosti.

Po príhovoroch prišla na rad hudba a tanec. Diváci si užili vystúpenie tanečníkov z TK Danube Bratislava. Nasledoval hudobný program od Združenia Votum a spevákov Tomáša Marianeka a Petra Valu. Celé popoludnie zakončil koncert Orchestra Jeana Valjeana.

Deň krivých zrkadiel však nie je iba o programe. Je hlavne o ľuďoch. O tých, ktorí sa sem každý rok radi vracajú. Ale aj o tých, ktorí ho pomáhajú pripraviť. Jedným z nich je aj sebaobhajca Tomáš Kristínek.

Ako vyzeral Deň krivých zrkadiel jeho očami? Rozpráva Tomáš:

„Pre mňa sa Deň krivých zrkadiel začal už ráno. Na miesto som prišiel medzi prvými, pretože som pomáhal pripraviť veci. Bolo treba spraviť veľa práce – vyniesť stoly, pripevniť plagáty, umiestniť krivé zrkadlo... Našťastie sme všetko stihli predtým, ako začali prichádzať návštevníci. Potom už som mohol sledovať program.

Veľmi sa mi páčil príhovor našich sebaobhajcov Martiny a Tomáša. Som rád, že mohli hovoriť na pódiu, lebo nie všade majú takú možnosť. Ale páčili sa mi aj ostatné vystúpenia. Myslím, že sú veľmi dôležité, pretože spájajú ľudí. Bavia divákov aj účinkujúcich.

Na Dni krivých zrkadiel som bol už aspoň 10-krát. Kedysi som sem chodil aj ako predajca. V stánku som predával sviečky, ktoré sme vyrábali.

Najviac sa mi na Dni krivých zrkadiel páči, že spája ľudí. Každý rok sa tu stretávajú a potešia sa navzájom. Som rád, že ich sem chodí toľko. Je to už taká tradícia. Mňa teší, že sem vždy prídu aj moji kamaráti a bývalí kolegovia. Keby nebolo Dňa krivých zrkadiel, kde by sme sa stretli? Už každý robí inde, máme svoje povinnosti. Nie je to jednoduché sa len tak stretnúť. Deň krivých zrkadiel je pre nás taký sviatok.“

Tomáš Kristínek a Lotta Gregoreková

MINISTERSTVO KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR.

TANEČNÉ SÚSTREDENIE V RÁZTOČNOM

Valčík, show dance, ale aj bazén, vírivka a výlety. Aj takto vyzeralo tohtoročné tanečné sústredenie TK Danube Bratislava v Klenovci.

Počas niekoľkých dní tam usilovne trénovali. Skúšali nové choreografie a zlepšovali sa v tom, čo už vedia. Nechýbala ani príprava na Majstrovstvá sveta, ktoré ich čakajú v novembri.

Tanečníci trénovali každý deň. „Učila som sa tance z latiny ako cha-cha a samba a zo štandardných valčík a tango," hovorí tanečníčka Zuzana Konečná. Okrem toho precvičovala aj jednotlivé pohyby. „Učila som sa správne hýbanie nohami, panvou a rukami. Kráčanie pravou rukou, ľavou rukou aj kráčanie dopredu."

Venovali sa aj iným druhom tanca. „Mne sa najviac páčil show dance," hovorí tanečníčka Lucka Ťažárová. Tanečník Martin Popelka trénoval aj novú zostavu. Bude k nej mať aj zaujímavý doplnok: „Na show tanci budem tancovať s klobúkom."

Na tréningoch sa tanečníci sústredili aj na správne pohyby a držanie tela. „Učil som sa tanečné pohyby panvy aj ruky. A byť rovný, nie zhrbený a pokrivený," spomína tanečník Martin Dycha.

Tancovanie však nebolo jediné, čomu sa tanečníci na sústredení venovali. „Keď sme netancovali, tak sme tvorili umelecké diela,“ hovorí Martin D. Tvorenie si užil aj tanečník Martin P. „Maľoval som s arteterapeutkou Zuzkou. Bodkoval som slnečnicu.“

Po tréningoch prišiel čas aj na oddych. Lucka si dopriala spánok aj chvíľu pri káve. „Veľa som tu tancovala, tak som z toho bola aj troška vyčerpaná.“

Okrem maľovania a oddychu tanečníkov čakali aj výlety. Išli na zmrzlinu, do obce Utekáč a navštívili Múzeum skla v Kokave nad Rimavicou. Práve návštevu múzea si najviac užil Martin D. „Výlet do múzea bol najlepší zážitok. Veľmi som obdivoval ich prácu – to, ako tam krásne robili poháre.“ Zuzana si zase najviac zapamätala výlet na Jánošíkovu skalu. „Odfotila som sa aj s Jánošíkom na brale.“

Zdá sa teda, že z tohtoročného sústredenia si tanečníci okrem nových tanečných krokov odnášajú aj poriadnu zbierku zážitkov.

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Realizované s finančnou
podporou Ministerstva
kultúry SR.

LETNÝ POBYT SEBAOBHAJCOV

Terchová 8. – 14. augusta

Leto je pre nás už tradične spojené s pobytom sebaobhajcov. Aj tento rok sme preto zbalili kufre a vyrazili si užiť spoločný týždeň. Strávili sme ho v Terchovej, obklopení krásnou prírodou Malej Fatry.

Počas pobytu sme si užili veľa zábavy, spoznali nové miesta a vytvorili si množstvo spomienok. O tie najlepšie sa teraz s vami chceme podeliť.

STRETNUTIE S HORSKÝMI ZÁCHRANÁRMI

Počas pobytu sme mali možnosť bližšie spoznať prácu horských záchranárov. Navštívili sme stredisko Horskej záchrannej služby a veľa sa tam dozvedeli.

Tomi Labát:

„V záchrannom stredisku to bolo super! Záchranár nám rozprával o tom, ako v horách zachraňujú ľudí. Ukázali nám aj autá a štvorkolky, na ktorých jazdia. Mohli sme si do nich aj sadnúť. Spravil som si v nich parádne fotky. Vyskúšali sme si aj ich záchranársku výbavu. Dali nám na chrbát také vaky, kde nosia výstroj. Bolo to fakt ťažké. Skúsil som si aj prilbu s vestou. To nosia, keď idú niekoho zachrániť vo vrtuľníku.“

STRETNUTIE S JÁNOŠÍKOM

Ako možno viete, v Terchovej sa narodil zbojník Juraj Jánošík. Počas nášho pobytu sme navštívili viaceré miesta, ktoré ho pripomínajú. Boli sme v jeho múzeu a vybrali sme sa aj k jeho soche.

ARIZONA
EAGLES
Calvin Klein

Janko Procházka:

„Ja mám rád Jánošíka. Páčilo sa mi, keď nám v múzeu ukazovali jeho veci. Pustili nám tam o ňom aj dokument. Páčila sa mi aj cesta k jeho soche. Museli sme vyšliapať veľký kopec. Pre niektorých to bolo aj náročné, ale pre mňa nie. Vybehol som to ako nič. Tú sochu som videl už druhýkrát. Je obrovská. Je to veľký, strieborný Jánošík na vrchu kopca.“

Beátka Bartalská:

„Mne sa páčilo Jánošíkovo múzeum. Pani nám o ňom porozprávala zaujímavé veci. Ukázala nám aj jeho klobúk, opasok a valašku.“

ŠPORTOVÉ HRY

Na pobyte nám nechýbal ani pohyb. Každé ráno nás čakala rozcvička a večer sme hrali futbal alebo hádzali šípky. Jeden večer si pre nás Peťo pripravil aj športovú hru.

Peťo Kapko:

„Športová hra vyšla perfektne. Ja som s ňou pomáhal. Pripravil som šípky, podľa ktorých museli ostatní utekať. Držali loptu a bežali cez prekážky. My sme im stopovali čas. Aj ja som sa zapojil. Išlo nám to dobre.“

MAĽOVANIE TRIČIEK

Venovali sme sa aj tvoreniu. Pomaľovali sme si tričká, ktoré si odnášame domov na pamiatku.

Miška Jariabková:

„Maľovanie ma dosť bavilo. Stihla som spraviť až dve tričká. Nakreslila som na ne Dobrého dinosaura. Trvalo mi to dosť dlho. Budem ich nosiť alebo ich darujem bratrancom.“

VÝLET NA TERCHOVSKÉ SRDCE

V Terchovej sme si užívali aj krásnu prírodu a výhľady. Jeden deň sme vyrazili aj na rozhľadňu a pozreli si Terchovú z výšky.

Richard Neumann:

„Išli sme tam v stredu, keď bolo dobré počasie. Museli sme na ňu vyšliapať kopec a nie všetci došli až hore. Šli sme cez krásnu prírodu. Hore na vyhliadke to bolo výborné. Len mi tam skoro odfúklo môj nový klobúk, ktorý som si kúpil v Terchovej. Ale ten výhľad stál za to. Tej rozhľadni hovoria Terchovské srdce, ale podľa mňa sa trochu podobá na Eiffelovku, len je oveľa menšia. Určite sa na ňu oplatí ísť pozrieť.“

MALÉ VLAKY, VEĽKÝ ZÁŽITOK

Terchovú sme videli nielen z výšky, ale aj z okna turistického vláčika. Okrem toho sme navštívili aj múzeum, kde mali model železnice.

Ján Kováč:

„Zaujal ma výlet do vláčikového múzea. Boli tam mini vláčiky a mali tam slovenské aj české stanice. Ale jedna stanica mi tam chýbala – Humenné!“

Soňa Launerová:

„V múzeu sa mi najviac páčilo, ako tam tie vláčiky stále chodili. Išli okolo domčekov aj cez kopec. A mali ich tam veľa. Bolo to super. “

VEČERNÉ DISKOTÉKY

Večery na pobyte vždy patria hudbe, tancovaniu a spoločnej zábave. Inak to nebolo ani tento rok.

Katka Krkošková:

„Najlepšie bolo, že sme mali diskotéku každý večer. Dala som si tam zahrať pesničku na želanie – Diskopříběh. Pekne som sa tam zabávala. Páčilo sa mi, že som si našla Jozefa za tanečníka a mohla s ním tancovať. Tancovala som až do konca. Páčilo sa mi, že som chodila spať medzi poslednými.“

Lukáš Rakovský:

„Môj obľúbený zážitok z pobytu je, ako sme tam pekne tancovali aj spievali. Na diskotéke hrali pesničky, ktoré sa mi páčili. Bolo nám veselo. Super sa mi tancovalo s Dankou. Zabavil som sa s ňou.“

Týždeň v Terchovej nám ubehol rýchlo. Zažili sme veľa pekných chvíľ, na ktoré môžeme spomínať. A už neostáva nič iné, ako sa tešiť na ďalší pobyt. Snáď sa tam spolu opäť vidíme!

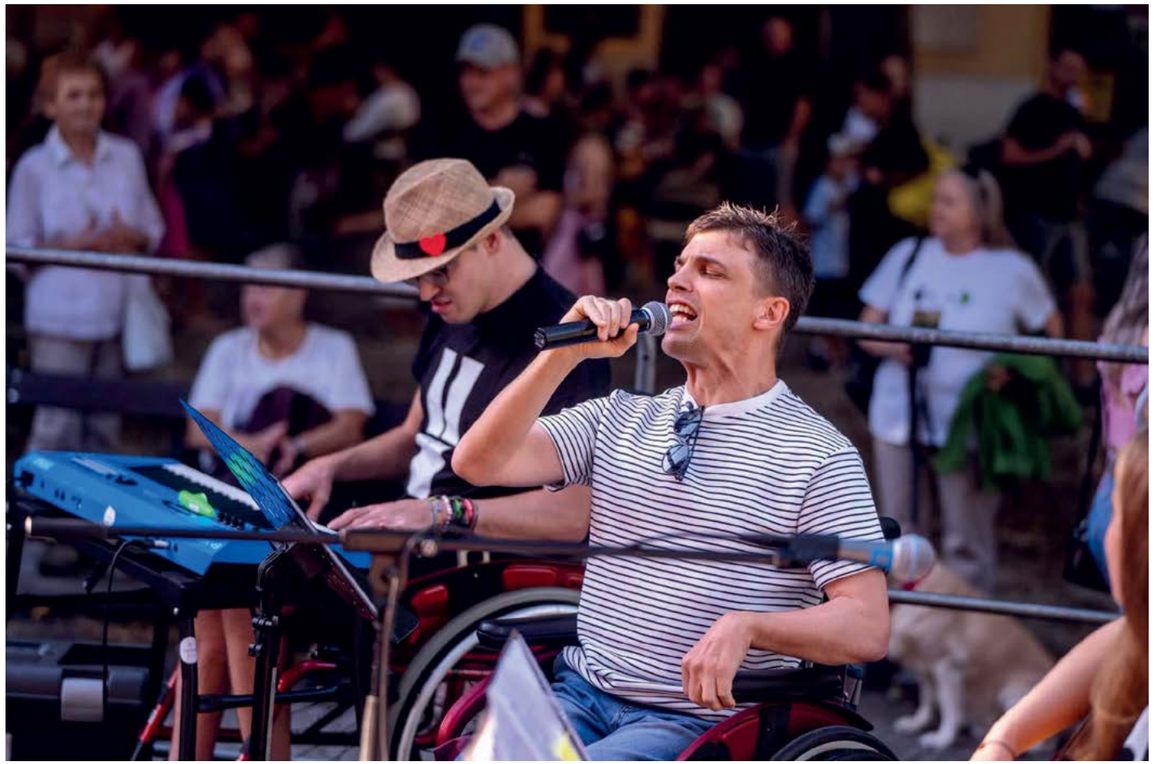
MINISTERSTVO PRÁCE, SOCIÁLNYCH VECÍ A RODINY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Pobyt sa konal s finančnou podporou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR.

HUDBA, KTORÁ SPÁJA

Rozhovor so združením Votum

Hudba plní rôzne úlohy. Vie byť zábavou, oddychom aj spôsobom, ako sa vyjadriť. Môže nám pomôcť v ťažších chvíľach alebo jednoducho prinášať radosť. A niekedy nás spojí s ľuďmi, s ktorými by sme sa inak možno nestretli.

Práve hudba spája aj členov Združenia Votum. Stretávajú sa na muzikoterapii, spievajú, hrajú a vystupujú pred publikom. Každý z nich si v hudbe našiel niečo svoje.

„Hudba mi dáva možnosť byť sama sebou a uvoľniť sa. Keď spievam, cítim radosť, ktorú chcem zdieľať aj s ostatnými ľuďmi. Pri spievaní dávam zo seba všetko," hovorí ich členka Pavlína Komarová.

Trochu inak ju vníma Lucia Pokryvková: „Hudba mi prináša lásku." Podobne ako viacerých členov Votumu ju hudba sprevádza už od detstva. Spievala spolu so svojou rodinou. Dnes pred nimi stojí na pódiu.

Pre Sofiu Horniakovú je hudba jednoducho radosť. Laura Košíková sa teší aj z ľudí, ktorých vďaka hudbe stretáva: „Votum pre mňa znamená aj stretávanie sa s kamarátmi a hudobníkmi." Dorotka Vlčková v hudbe nachádza silu: „Hudba ma lieči, dáva mi silu a energiu."

Hudba vo Votume znamená oveľa viac ako len spievanie a hranie. „U nás dávame priestor každému, kto miluje hudbu. Nevadí, ak nemá hudobný talent alebo sluch. Dôležitá je pre nás radosť z hudby," vysvetľuje Mária Horváthová. Tá vo Votume vedie muzikoterapiu.

Združenie Votum robí pre ľudí so zdravotným znevýhodnením rôzne voľnočasové aktivity. Ale práve muzikoterapia patrí medzi najobľúbenejšie.

Muzikoterapia je spôsob, akým sa cez hudbu dá pomáhať. Sú to pravidelné stretnutia, ktoré robí odborník – muzikoterapeut. Spolu s klientmi tam pracuje s hudbou.

Hudba pritom nie je hlavným cieľom. Pomáha ľudom aj v takých veciach, ktoré s ňou na prvý pohľad nesúvisia. Napríklad pomôže človeku komunikovať alebo dať najavo jeho pocity. Tiež môže pomôcť zlepšiť pohyb alebo aj pomáhať so sústredením.

Medzi členmi Votumu sa našli aj takí, ktorí sa chceli hudbe venovať ešte viac. Preto pred 2 rokmi založili kapelu. Pre Filipa Fabiána bol začiatok v kapele dôležitým momentom. „Bol som najšťastnejší, keď som sa mohol stať členom kapely Votum," hovorí Filip.

Kapelu okrem neho tvoria Filo, Adam, Laura, Janko a Sofia. Spoločne hrajú, spievajú a koncertujú.

Spoločné vystúpenia prinášajú aj výzvy. „Pred vystúpením mávam trému," priznáva Ján Kolenič. Podobne to má aj Filip: „Vždy sa na to teším, i keď sa mi z toho potia ruky."

Keď sa však koncert začne, stres ustúpi. „Na pódiu je to úžasný zážitok a pocit radosti. Je tam úžasná atmosféra," hovorí Filip.

Okrem kapely vystupujú aj ostatní členovia združenia. „Na vystúpeniach mám najradšej, že sme všetci spolu a je sranda," hovorí Richard Rakovský.

Dorotka si na vystúpeniach užíva najmä publikum: „Diváci mi robia radosť. Keď ma chvália, som dojatá. Som rada, že sú tam s nami a dodávajú nám úsmev."

Koncerty Votumu tak nie sú len o tom, čo sa deje na pódiu. Sú aj o divákoch, ktorí sa na nich prídu pozrieť. Ján si spomína na koncert, po ktorom za ním prišli úplne cudzí ľudia: „Gratulovali mi, že to bolo úžasné."

Práve v tom vidí Mária jednu zo síl hudby: „Hudba je krásnym mostom medzi ľuďmi, ktorí rôzne komunikujú. Dokážeme sa cez ňu navzájom spájať a prinášať si do života radosť.“

A ak ešte stále rozmýšľate, či sa prísť pozrieť na ich koncert, Dorotka má pre vás jasný odkaz: „Každý človek by mal vidieť náš koncert. Skvelo sa zabaví a oddýchne si. A ako vraví moja mama: Je to najlepší koncert na svete!“

LUKÁŠ RAKOVSKÝ

Dnes by sme vám radi predstavili Lukáša. Lukáš je sebaobhajca a okrem toho má aj veľmi zaujímavú prácu. Pracuje ako kreslič. Viac vám o sebe prezradí on sám.

Volám sa Lukáš Rakovský. Mám 40 rokov. Bývam v Stupave, ale pochádzam z Trenčína. Najviac ma baví kresliť. Rád kreslím vesmír, zvieratká a prírodu.

- **Kreslenie je aj tvoja práca. Povedz nám viac o tom, kde pracuješ.**

Pracujem v Bratislave v Bol raz jeden človek. Máme značku, ktorá sa volá Hento toto. Pracujem tam ako kreslič. Kreslím všelijaké obrázky, najčastejšie obyčajnou ceruzkou.

(Z obrázkov, ktoré Lukáš a ostatní kresliči nakreslia, sa potom vyrábajú brošne, odznaky a všeličo iné. Tie spolu predávajú pod značkou Hento toto.)

Do práce chodím rád, baví ma a ide mi super. Chodím tam trikrát do týždňa, od stredy do piatka. Mám super zlatých kolegov a kolegyne, sme super partia.

- **Ako dlho už pracuješ ako kreslič? A ako si sa k tej práci dostal?**

Ten náš sociálny podnik začal fungovať pred tromi alebo štyrmi rokmi. Ale ja som tam chodieval už dlhšie. Našli mi to moji súrodenci.

Lukáš

- **Pamätáš si, kedy si začal kresliť? Bavilo ťa to vždy?**

Myslím, že ma to bavilo vždy. Už v detstve som trošku kreslil. Ale naozaj ma to začalo baviť až v mojej práci.

- **A čo rád robíš, keď práve nekreslíš?**

Keď nie som v práci, rád čítam mestské noviny. Mám rád aj rýchlu jazdu na bicykli. Baví ma počúvať rádio aj pozerať televízne noviny a šport.

- **A keď sa pozrieš do budúcnosti, je niečo, čo by si si chcel splniť? Máš nejaký sen?**

Chcel by som byť naďalej v mojej peknej práci. A do budúcna by som možno chcel sám bývať alebo byť v podporovanom bývaní. A ešte by som sa chcel ísť pozrieť na medvieďatká do Bojníc. Mám veľmi rád zvieratá.

PO SLOVENSKU S TOMÁŠOM – VÝLET DO BARDEJOVA

Boli ste už niekedy v Bardejove? Je to mesto na východnom Slovensku, v Prešovskom kraji. Tomáš sa tam v máji vybral spolu so svojimi kamarátmi. Bol to ďalší z ich spoločných výletov po Slovensku. Čo v Bardejove videli a ako sa im výlet páčil? Prečítajte si Tomášovo rozprávanie.

V piatok 1. mája sme nastúpili na vlak v Bratislave – hlavnej stanici. Cesta do mesta Bardejov trvala približne 7 hodín. Museli sme aj 2× prestupovať – v Kysaku aj v Prešove. Po príchode sme sa išli rovno ubytovať. Neskôr sme sa vybrali na obed do centra mesta na Radničné námestie. Je tam pešia zóna a bol tam postavený „strom máj".

To najlepšie nás čakalo na druhý deň v sobotu. Išli sme autobusom k Bardejovským Kúpeľom. Bol tam krásny parčík, kde sme sa poprechádzali. Prechádzka bola naozaj príjemná. O kúsok ďalej bola taká gitara, ktorá púšťala a hrala pesničky.

Neskôr sme išli aj do bardejovského skanzenu. Bol tam drevený kostolík a malé domčeky. Také, v akých sa kedysi v minulosti žilo. Ďalej tam bolo aj pekné jazierko s mostíkom.

Zo skanzenu sme pokračovali do mesta na Radničné námestie. Išli sme si pozrieť Baziliku svätého Egídia. Je to krásny kostol. V strede námestia bolo také malé múzeum. Najskôr som si myslel, že je to rodinný dom. Ale potom som si prečítal, že to bolo Šarišské múzeum. Žiaľ, bolo zatvorené. Tak sme si išli kúpiť magnetky.

V sobotu sme stihli ísť ešte do prírodovedného múzea. Boli tam vystavené zvieratá, ktoré môžeme nájsť v prírode v lese. Večer sme sa už len išli prejsť a šli sme do cukrárne.

V nedeľu už bolo otvorené Šarišské múzeum, a tak sme tam išli. Nedeľa bola náš posledný deň, a tak nás čakala dlhá cesta domov.

Bolo nám veselo. Bardejov je podľa mňa krásne mesto. Odporúčam vám, aby ste ho tiež navštívili. Stojí to za to.

Tomáš Grošmid

ZAPOJILI SME SA DO PROJEKTU IT IS A MATCH!

Ako sa pripravujú ľudia s mentálnym znevýhodnením na zamestnanie? A čo im môže pomôcť, aby si po skončení školy vedeli nájsť prácu? Aj na tieto otázky hľadáme odpovede v projekte It is a Match!

It is a Match! je medzinárodný projekt. Spolu s nami sú v ňom zapojené organizácie z Nemecka, Francúzska, Maďarska a Malty.

Cieľom projektu je podporiť mladých ľudí s mentálnym znevýhodnením v príprave na prácu a pomôcť im lepšie sa zapojiť do pracovného života.

Do projektu sú zapojení aj naši sebaobhajcovia. V posledných 3 mesiacoch sa 7 z nich pravidelne stretávali. Učili sa napríklad o tom, že majú právo zamestnať sa.

Rozprávali sa o tom, čo ich baví, v čom sú dobrí a čo všetko vedia. Hovorili aj o svojich vzoroch, hodnotách a mnohom ďalšom.

Pri školeniach sa to však nekončí. S 3 sebaobhajcami sme natočili videá. Porozprávali v nich svoje vlastné príbehy o tom, ako sa pripravovali na prácu a ako si ju našli. Veríme, že ich príbehy budú inšpirovať aj ďalších.

A pre inšpiráciu si pôjdeme aj my. V rámci projektu navštívime Francúzsko, Nemecko a Maltu. Pôjdeme získať nové skúsenosti z prípravy na prácu od zahraničných kolegov.

Projekt It is a Match! tak pokračuje ďalej a nás čaká ešte veľa zaujímavých aktivít.

It is a Match!

Co-funded by the European Union